

Το πρόβλημα της ταξινόμησης

Είσοδος: Μία ακολουθία αριθμών $\langle a_1, a_2, a_3, \dots, a_n \rangle$.

Έξοδος: Μία μετάθεση $\langle a'_1, a'_2, a'_3, \dots, a'_n \rangle$ της ακολουθίας εισόδου, έτσι ώστε $a'_1 \leq a'_2 \leq a'_3 \leq \dots \leq a'_n$.

Παράδειγμα

$\langle 6, 5, 3, 4, 1, 2 \rangle \implies \boxed{\text{ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ}} \implies \langle 1, 2, 3, 4, 5, 6 \rangle$

Με ποιο τρόπο γίνεται η ταξινόμηση;

Αλγόριθμος 1: *Insertion Sorting* ('ταξινόμηση μέσω εισαγωγής')

- Επεξεργαζόμαστε έναν αριθμό της εισόδου κάθε φορά.
- Διατηρούμε μία ταξινομημένη ακολουθία των αριθμών που έχουμε ήδη επεξεργαστεί.
- **Εισάγουμε (insert)** τον αριθμό υπό επεξεργασία στη 'σωστή' θέση μέσα στην διατηρούμενη ταξινομημένη ακολουθία.

Παράδειγμα Είσοδος: $\langle 6, 5, 3, 4, 1, 2 \rangle$

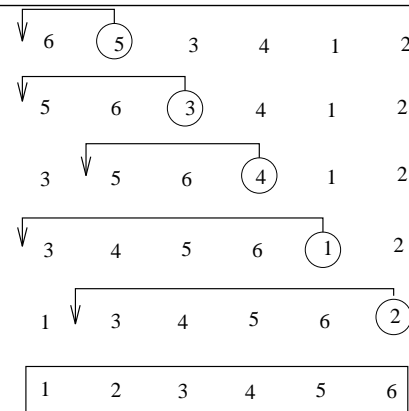
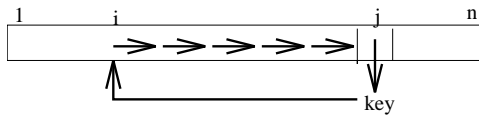
Αριθμός υπό επεξεργασία	Ταξινομημένη ακολουθία
6	$\langle \rangle$
5	$\langle 6 \rangle$
3	$\langle 5, 6 \rangle$
4	$\langle 3, 5, 6 \rangle$
1	$\langle 3, 4, 5, 6 \rangle$
2	$\langle 1, 3, 4, 5, 6 \rangle$
NIL	$\langle 1, 2, 3, 4, 5, 6 \rangle$

Ερώτηση: Πόσο 'καλή' είναι η μέθοδος Insertion Sort;

'Καλή' συνήθως σημαίνει γρήγορη!

```

Insertion_Sort(A)
1  for j ← 2 to length(A) do
2    key ← A[j]
3    /* Insert A[j] into the sorted sequence A[1...j - 1] */
4    i ← j - 1
5    while i > 0 and a[i] > key do
6      A[i + 1] ← A[i]
7      i ← i - 1
8    A[i + 1] ← key
    
```


Σημείωση: Η μέθοδος Insertion sort εργάζεται ‘τοπικά’ (in place).

<i>Insertion_Sort(A)</i>	Κόστος	Επαναλήψεις
1 for $j \leftarrow 2$ to $length(A)$ do	c_1	n
2 $key \leftarrow A[j]$	c_2	$n - 1$
3 /* ... */	0	
4 $i \leftarrow j - 1$	c_4	$n - 1$
5 while $i > 0$ and $a[i] > key$ do	c_5	$\sum_{j=2}^n t_j$
6 $A[i + 1] \leftarrow A[i]$	c_6	$\sum_{j=2}^n (t_j - 1)$
7 $i \leftarrow i - 1$	c_7	$\sum_{j=2}^n (t_j - 1)$
8 $A[i + 1] \leftarrow key$	c_8	$n - 1$

όπου, t_j είναι ο αριθμός των επαναλήψεων που εκτελείται το **while loop** για τη συγκεκριμένη τιμή j .

- $T(n) = c_1 n + (c_2 + c_4 + c_8)(n - 1) + c_5 \sum_{j=2}^n t_j + (c_6 + c_7) \sum_{j=2}^n (t_j - 1)$

- Ο χρόνος εκτέλεσης running time είναι συνάρτηση του n , δηλαδή, του μεγέθους της εισόδου.

- Για εισόδους ίδιου μεγέθους, ο χρόνος εκτέλεσης μπορεί να είναι διαφορετικός.

$$T(n) = c_1 n + (c_2 + c_4 + c_8)(n - 1) + c_5 \sum_{j=2}^n t_j + (c_6 + c_7) \sum_{j=2}^n (t_j - 1)$$

- Εάν η είσοδος είναι ήδη ταξινομημένη, $t_j = 1$, φορ $j = 2, 3, \dots, n$.

$$\begin{aligned} \implies T(n) &= c_1 n + (c_2 + c_4 + c_8)(n - 1) + c_5(n - 1) + 0 \\ &= c_1 n + (c_2 + c_4 + c_5 + c_8)(n - 1) \\ &= (c_1 + c_2 + c_4 + c_5 + c_8)n - (c_2 + c_4 + c_5 + c_8) \end{aligned}$$

[γραμμική ως προς το n]

- Εάν η είσοδος είναι ταξινομημένη σε φθίνουσα σειρά, $t_j = j$, φορ $j = 2, 3, \dots, n$.

$$\begin{aligned} \implies T(n) &= c_1 n + (c_2 + c_4 + c_8)(n - 1) + c_5 \left(\frac{n(n+1)}{2} - 1 \right) + (c_6 + c_7) \frac{n(n-1)}{2} \\ &\quad \vdots \\ &= \frac{(c_5 + c_6 + c_7)}{2} n^2 + (c_1 + c_2 + c_4 + \frac{c_5}{2} - \frac{c_6}{2} - \frac{c_7}{2} + c_8)n \\ &\quad - (c_2 + c_4 + c_5 + c_8) \\ &= an^2 + bn + c \quad \text{όπου } a, b, c \text{ είναι σταθερές} \end{aligned}$$

[τετραγωνική ως προς το n]

Στο μάθημα αυτό μας ενδιαφέρει η 'τάξη της αύξησης' του χρόνου εκτέλεσης.

(order of growth)

Χείριστη πολυπλοκότητα (Worst case analysis)

- Παρέχει ένα άνω φράγμα για τον απαιτούμενο χρόνο εκτέλεσης για οποιαδήποτε είσοδο.
- Για αρκετούς αλγόριθμους η χείριστη πολυπλοκότητα παρουσιάζεται πολύ συχνά (πχ. αλγόριθμοι αναζήτησης).
- Μερικές φορές η μέση πολυπλοκότητα είναι τόσο 'άσχημη' όσο η χείριστη.

Μέση πολυπλοκότητα (Average case complexity)

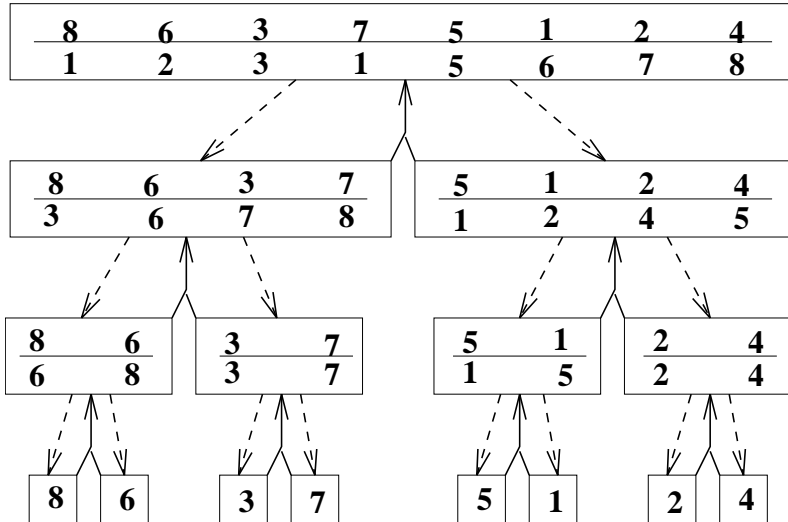
- Υποθέτει ότι όλες οι είσοδοι συγκεκριμένου μεγέθους είναι ισοπίθανες.
- Για τη μέθοδο insertion sort: $t_j = j/2 \implies$
 $T(n) = \dots = a'n^2 + b'n + c' = \Theta(n^2)$

Η χείριστη πολυπλοκότητα για τη μέθοδο insertion sort είναι επίσης $\Theta(n^2)$.

Αλγόριθμος 2: Merge Sort ('ταξινόμηση μέσω συγχώνευσης')

- Χώρισε την είσοδο σε δύο 'ίσα' μέρη.
- Αναδρομικά ταξινόμησε κάθε ένα από αυτά.
- Συγχώνευσε τα δύο ήδη ταξινομημένα μέρη.

Παράδειγμα

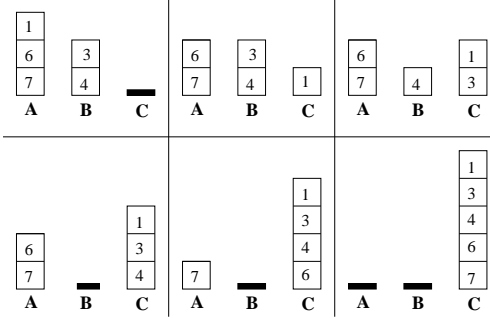
Πως γίνεται η συγχώνευση;

Είσοδος: 2 ταξινομημένες λίστες *A* και *B* με *a* και *b* στοιχεία η καθεμία, αντίστοιχα.

Έξοδος: Μια ταξινομημένη λίστα *C* η οποία περιέχει όλα τα στοιχεία των *A* και *B*. Το μέγεθος της λίστας *C* είναι $n = a + b$.

```
Merge(A, B, C)
while υπάρχουν ακόμη στοιχεία στην A ή την B do
    • Σύγκρινε τα 'πρώτα' στοιχεία της A και της B.
    • Τοποθέτησε το μικρότερο από τα δύο στο 'τέλος' της λίστας C.
```

Παράδειγμα

Πολυπλοκότητα: $\Theta(n)$

Merge-Sort(A, p, r)

if $p < r$ then

- $q \leftarrow \lfloor (p + r)/2 \rfloor$
- Merge-Sort(A, p, q)
- Merge-Sort($A, q + 1, r$)
- Merge(A, p, q, r)

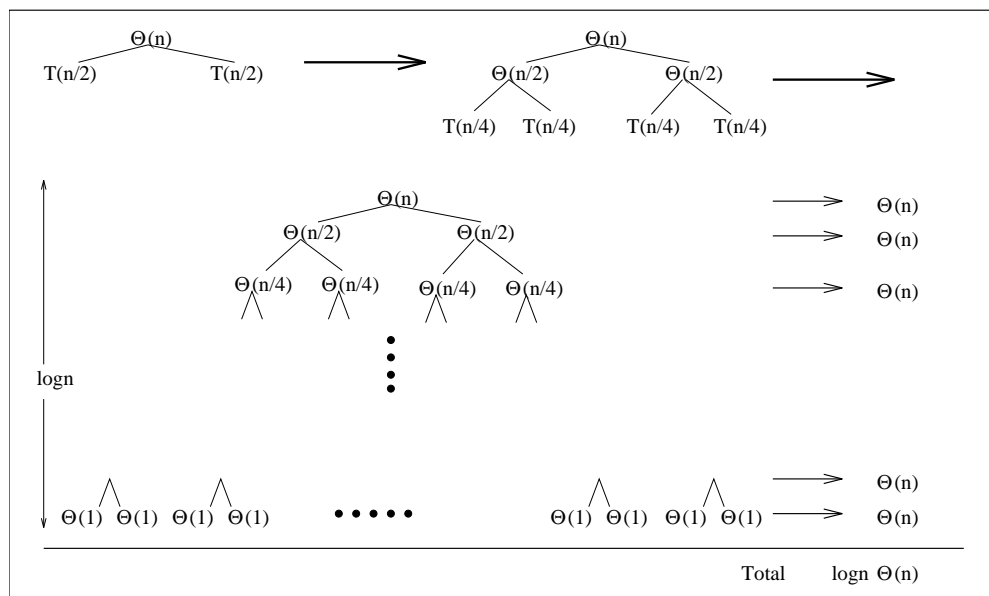
Ανάλυση

- Εάν το μέγεθος της εισόδου είναι μικρό, δηλαδή, $n \leq c$ για κάποια σταθερά c , τότε το πρόβλημα λύνεται σε σταθερό χρόνο. **Πολυπλοκότητα** $\Theta(1)$.
- Έστω $T(n)$ ο χρόνος που χρειάζεται για την ταξινόμηση λίστας μεγέθους n .
- Έστω $C(n)$ ο χρόνος που χρειάζεται για τη συγχώνευση 2 λιστών συνολικού μεγέθους n . Γνωρίζουμε ότι $C(n) = \Theta(n)$.
- Έστω ότι το πρόβλημα μπορεί να διαιρεθεί σε 2 υπο-προβλήματα σε σταθερό χρόνο, και ότι $c = 1$. Τότε:

$$T(n) = \begin{cases} \Theta(1) & \text{εάν } n \leq 1 \\ 2T(\frac{n}{2}) + \Theta(n) & \text{εάν } n > 1 \end{cases}$$

Ερώτηση: Υπάρχει κλειστός (μη-αναδρομικός) τύπος για το $T(n)$;

Υποθέτουμε ότι $n = 2^k$ (ή, $\log n = k$).

$\implies T(n) = \Theta(n \log n)$

Παρατηρήσεις:

- Για τη μέθοδο merge-sort ισχύει:

$$\left. \begin{array}{l} \text{Χείριστη πολυπλοκότητα χρόνου} \\ \text{Μέση πολυπλοκότητα χρόνου} \\ \text{Βέλτιστη πολυπλοκότητα χρόνου} \end{array} \right\} = \Theta(n \log n)$$

- Για μικρές τιμές του n , η μέθοδος insertion-sort μπορεί να είναι γρηγορότερη από τη μέθοδο merge-sort.

Μας ενδιαφέρει η επίδοση των αλγορίθμων όταν το μέγεθος της εισόδου $n \rightarrow \infty$.

Η ανάλυση αυτού του είδους ονομάζεται **ασυμπτωτική**.

Στο μάθημα των αλγορίθμων ...

- Θα μελετήσουμε διαφορετικούς αλγόριθμους για το ίδιο πρόβλημα σε σχέση με την ασυμπτωτική τους συμπεριφορά.

Υπό αυτή τη συνθήκη,

Ένας	$\Theta(n)$	αλγόριθμος είναι καλύτερος από ένα
	$\Theta(n \log n)$	αλγόριθμο , ο οποίος είναι καλύτερος από ένα
	$\Theta(n \log^2 n)$	''
	$\Theta(n^2)$	''
	$\Theta(n^3)$	''
	$\Theta(2^n)$	''
	$\Theta(n2^n)$	''
	$\Theta(n!)$	''
	$\Theta(2^{2^n})$	''